

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1920 kl. 3 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 9 i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åläggande för arbetsgivare att avfordra okända arbetare åldersbevis.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 208, har herr *Olsson* i Mora hemställt, »att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i fråga om åläggande för arbetsgivare att avfordra okända arbetare åldersbevis».

Motionen.

Vidkommande motiveringen av denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Syftet med denna motion är att hindra det missförhållandet, att lösa arbetare, som för tillfälligt arbete uppehålla sig å andra orter än hemorten, genom att uppträda under fingerade namn, undandraga sig både straff, försörjningsplikt och beskattning. Utskottet finner i likhet med motionären detta missförhållande vara av så allvarlig beskaffenhet, att ett ingripande från statens sida med det snaraste måste ske.

Utskottet.

Motionären åberopar förhållanden i Dalarnes och Norrlands skogsbygder. Det är emellertid icke blott i dessa trakter man uraktlåter att avfordra arbetarne legitimationshandlingar. Detsamma förekommer i stor utsträckning jämväl å andra orter. Men även om arbetsgivaren avfordrar arbetarne

dylika handlingar, inträffar icke sällan att dessa vägra lämna sådana. Detta senare förekommer framförallt inom byggnadsindustrien. Också ha arbetare inom denna gren mer än andra kategorier kunnat undandraga sig skattebetalning.

Vad beträffar sättet att nå motionärens önskemål vill utskottet erinra därom, att i Tyskland har man vunnit det resultat man här vill komma till genom bestämmelser i olycksfallsförsäkringslagen, som ålägga varje arbetsgivare att bidra till arbetarnes försäkring. Detta bidrag sker på så sätt, att arbetsgivaren är skyldig att i varje anställd arbetares olycksfallsförsäkringsbok insätta hos staten inköpta skattmärken. Därigenom blir arbetaren tvungen att legitimera sig hos arbetsgivaren. I Sverige skulle ett liknande förfarande kunna komma till stånd, om den obligatoriska sjukförsäkringen bleve genomförd.

Emellertid har den av motionären väckta frågan, enligt vad utskottet inhämtat, redan blivit föremål för Kungl. Maj:ts övervägande, i det att styrelsen för föreningen Sveriges landsfiskaler i underdånig framställning till Konungen hemställt om vidtagande av åtgärder i samma syfte som motionären yrkat. Denna framställning har remitterats till kungl. socialstyrelsen, som inom den närmaste tiden kommer att avgiva utlåtande i frågan. Under sådana förhållanden anser utskottet en riksdagens skrivelse i ämnet icke behövlig; och får utskottet alltså hemställa,

att ifrågavarande motion, nr 208, icke må till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 april 1920.

Å utskottets vägnar:

OSCAR CARLSTRÖM.

Närvarande: herrar Karlsson i Stockholm,* Sundling, Karlsson i Vätö, Svensson i Långelanda, Johansson i Hässlås, Ryberg,* Ericsson i Malmö,* Månsson i Backa, Brännström och Olsson i Mora.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.